

NASJONAL
OPERAEN
NASJONAL
BALLETTEN

KLASSISK MESTERAFTEN:
BALANCHINE

SERENADE / AGON / THEME AND VARIATIONS

KLASSISK MESTERAFTEN: BALANCHINE

SESONGPREMIERE: 27. OKTOBER 2016 / DEN NORSKE OPERA & BALLETT

SERENADE

- ▷ **KOREOGRAFI:** George Balanchine
© The George Balanchine Trust
- ▷ **MUSIKK:** Peter I. Tsjajkovskij
- ▷ **LYS:** Perry Silvey
- ▷ **INNSTUDERING / ISCENESETTER:**
Colleen Neary
- ▷ **PRØVELEDERE:** Hedda Staver Cooke,
Colleen Neary, Martin Vedel

URPREMIERE: 1. mars 1935, American Ballet,
Adelphi Theater, New York

NORGESPREMIERE: 25. februar 1970,
Nasjonalballetten

BALLETTSJEF: Ingrid Lorentzen
MUSIKKSJEF: Karl-Heinz Steffens
PRODUSENT: Anette Edmunds

I REDAKSJONEN:

Jannicke Mohr, *redaktør*
Ingrid Lorentzen, *ballettsjef*
Anette Edmunds, *produsent*
Gabrielle Leahy Tillson, *formidler*
Erik Berg, *foto*
Kaja van Domburg, *grafisk design*
Karl Nafstad, *oversetter*
07 Media Trykk

ANSVARLIG UTGIVER: Den Norske Opera & Ballett
ADMINISTRERENDE DIREKTØR: Nils Are Karstad Lysø

AGON

- ▷ **KOREOGRAFI:** George Balanchine
© The George Balanchine Trust
- ▷ **MUSIKK:** Igor Stravinsky
- ▷ **LYS:** Perry Silvey
- ▷ **INNSTUDERING / ISCENESETTER:**
Sandra Jennings
- ▷ **PRØVELEDERE:** Yoshifumi Inao,
Sandra Jennings, Martin Vedel

URPREMIERE: 1. desember 1957, City Center
of Music and Drama, New York

NORGESPREMIERE: 20. mars 2004,
Nasjonalballetten

The performance of Serenade, Agon and Theme and Variations, three Balanchine® Ballets, are presented by arrangement with The George Balanchine Trust and have been produced in accordance with the Balanchine Style® and Balanchine Technique® Service standards established and provided by the Trust.

*Photographs from Serenade, Agon and Theme and Variations Choreography by George Balanchine,
© The George Balanchine Trust*

THEME AND VARIATIONS

- ▷ **KOREOGRAFI:** George Balanchine
© The George Balanchine Trust
- ▷ **MUSIKK:** Peter I. Tsjajkovskij
- ▷ **KOSTYMER:** Holly Hynes, Mikael Melby
- ▷ **LYS:** Perry Silvey
- ▷ **INNSTUDERING / ISCENESETTER:**
Patricia Neary
- ▷ **PRØVELEDERE:** Svetlana Ballester,
Patricia Neary, Eva Nissen

URPREMIERE: 26. november 1947, Ballet
Theatre, City Center of Music and Drama,
New York / **NORGESPREMIERE:** 21. oktober
1993, Nasjonalballetten

Operaorkestret

- ▷ **MUSIKALSK LEDELSE:** Andrea Quinn

På forsiden: Maiko Nishino og Dirk Weyershausen, *Serenade*
På baksiden: fra *Serenade*

Malissa Hough og Yoel Correño, *Theme and Variations*

KJÆRE PUBLIKUM!

«Ballet is woman», sa koreografen George Balanchine. I hans balletter hylles kvinnen. Hun løftes opp og frem – og får skinne. «Man is to serve», sa han også, og mente at den mannlige danserens fremste oppgave var å støtte ballerinaen. Like fullt er kveldens program en styrkeprøve for hele kompaniet. Både de mannlige og kvinnelige danserne har mye å bryne seg på, som i *Agon* der de setter hverandre i stevne, eller i *Theme and Variations* med noen av de mest intrikate koreografiske partier som er skapt.

For mange dansere oppleves Balanchines koreografier som en åpenbaring. Jeg husker det godt fra da jeg selv var danser, det å utføre disse trinnene ga en egen tilfredsstillelse. Selv om ballettene er langt fra nyskapt, de ble laget i tidsrommet 1934 – 1957, oppleves de som tidløse når de fremføres her og nå. Materialet er laget slik at det er rom for en danser å sette sitt preg på det, og danse det anno 2016. Eller slik som vår solist Maiko Nishino sier det – Du danser det aldri likt, og det tror jeg ikke du bør heller.

Balanchine fornyet balletten ved å ta tak i dens reneste form. Borte er ytre handling og staffasje, og tilbake står

essensen: dansernes kropper og musikken. «See the music, hear the dance», sa han. Da er det essensielt med gode musikalske fortolkere. Vi er så heldige å ha med oss Andrea Quinn, som har spesialisert seg på å dirigere ballett, og vårt kjære operaorkester, til å lede oss gjennom en kveld med Balanchine, Tsjajkovskij og Stravinsky.

Arven etter Balanchine ivaretas av dem som engang selv sto på scenen og som han skapte sine balletter for. Søstrene Patricia og Colleen Neary er tilbake i Oslo. De er store Balanchine-fortolkere som sammen med Sandra Jennings reiser verden rundt og innstuderer ballettene i hans ånd. Deres kunnskap er uvurderlig og de får Mr B, som han kalles, til å bli levende i studio.

Det er 50 år siden Nasjonalballetten satte opp en ballett av Balanchine for første gang, og denne forestillingen blir ikke den siste. I kveld håper jeg du blir med på reisen, fra *Serenades* romantiske buer og *Agons* krevende symmetri til den storslåtte klassiske feiringen i *Theme and Variations*. Jeg håper også at du fikk får med deg Erle Kyllingmarks nye videoinstallasjon «There is no beginning. There is no end» i foajeen, som er et nærbilde på dansen og musikken.

La teppet gå opp, se musikken og hør dansen!
Ingrid Lorentzen, *ballettsjef*

**HOLDER
BALANCHINES
BALLETTER
LEVENDE**

/ AV SIRI LINDSTAD

Georgie Rose, *Serenade*

Når Nasjonalballetten vier en hel kveld til Balanchines balletter, er det med velsignelsen og instruksjonene fra tre av dem som kjente ham best.

← Sandra Jennings, Patricia Neary og Colleen Neary

De har selv alle tre danset under Balanchines ledelse – Patricia Neary, Colleen Neary og Sandra Jennings. Nå gir de videre det han ga dem.

– Mannen min sier han er overveldet over at det er så mange av oss – kvinner og menn – som dedikerer livene våre til Balanchine. Han kan knapt tro at noen er så elsket, mer enn tretti år etter sin død. Og ja, hele jobblivet mitt har handlet om Balanchine, om å videreformidle det jeg lærte av ham. Han var et geni, men også en mann som fortjente vår kjærlighet, sier Sandra Jennings.

Sammen med søstrene Neary har hun innstudert de tre verkene som fyller Klassisk mesteraften: Balanchine denne gangen. Hver av dem har hatt ansvaret for hvert sitt stykke, som til samme utgjør det beste av det beste.

– Balanchine sa alltid at du må komponere programmet til en forestilling som en meny. Kveldens stykker, appetittvekkeren *Serenade*, den krevende hovedretten *Agon* og den utsøkte desserten *Theme and Variations* er blant hans ti beste verk, og til sammen viser de ham på hans aller beste, sier Patricia Neary.

Hun har ansvaret for å innstudere *Theme and Variations*, som avslutter kvelden. Det er en av de mest klassiske av alle Balanchines balletter. «Se musikken, hør dansen», skal mesteren selv ha sagt.

– *Theme and Variations* sies å være Balanchines hyllest til Marius Petipa, den russiske ballettens far. Teknisk sett er det et svært vanskelig stykke, men det er likevel elsket av veldig mange kompanier fordi det er så utrolig vakkert. Han skapte det for American Ballet Theatre i 1947, med ikonene Alicia Alonso og Igor Youskevitch i de fremste solistrollene, forteller Patricia Neary.

Hun er instruktørtrioens dronning og den som har gitt flest år til Balanchines balletter. Hun kom til kompaniet hans New York City Ballet i 1960, 18 år gammel. Siden 1988 har hun jobbet for stiftelsen som forvalter Balanchines arbeider, reist verden over og instruert en utall kompanier i hans verker. På premierenkvelden fyller hun 74 år, men kommer til å fortsette å instruere så lenge hun kan.

– Jeg kan fortsatt kjenne nærværet hans, sier hun og smiler.

Slik kvelden slutter med musikk av Tsjajkovskij, slik åpnes den også med musikk av ham. *Serenade* er det første verket Balanchine koreograferte etter at han flyttet til USA i 1933. Patricia Nearys ti år yngre søster, Colleen, har ansvaret for innstuderingen med Nasjonalballetten.

– *Serenade* er den første balletten han laget i USA og rommer alt som senere skulle særmerke Balanchines verk: frihet, fremragende

«*Theme and Variations* sies å være Balanchines hyllest til Marius Petipa, den russiske ballettens far.»

– Patricia Neary

kvinnelige dansere, stil og tempo, sier Colleen Nearey.

– Da han koreograferte dette stykket, tok han utgangspunkt i det antallet mennesker han til enhver tid hadde i rommet. Den første dagen hadde han 17 kvinnelige dansere, og koreograferte den første delen av verket ut fra dem. Neste dag hadde han fem dansere til stede, og koreograferte for dem. Dagen etter var det 15 dansere til stede... En mann kom gående inn i salen og ble koreografert inn. En kvinnelig danser kom for sent til prøven, og en kvinne som kommer sent inn på scenen, ble skrevet inn i stykket. En kvinnelig danser som besvimte og falt i gulvet, ble omdannet til en danser som faller mot gulvet.

Også da Neary selv danset i *Serenade* på 1973, gjorde Balanchine noen endringer.

– Vi holdt på i prøvesalen da hårtoppen til en av jentene løsnet, slik at håret hennes falt ned. Dermed ville han at alle vi tre solistene i akkurat denne delen skulle la håret falle på samme måte.

Mellom de to Tsjajkovskij-stykkene, som begge er så vakre, så vakre, kommer *Agon* av Igor Stravinsky

– En del folk har nok problemer med stykket fordi de synes Stravinskys musikk er krevende. Men Stravinsky selv sa at Balanchine viste ham hans egen musikk gjennom dansen han skapte til den, forteller Sandra Jennings.

Agon hadde urpremiere i 1957, men oppleves likevel som noe av det mest moderne du kan se, sier hun.

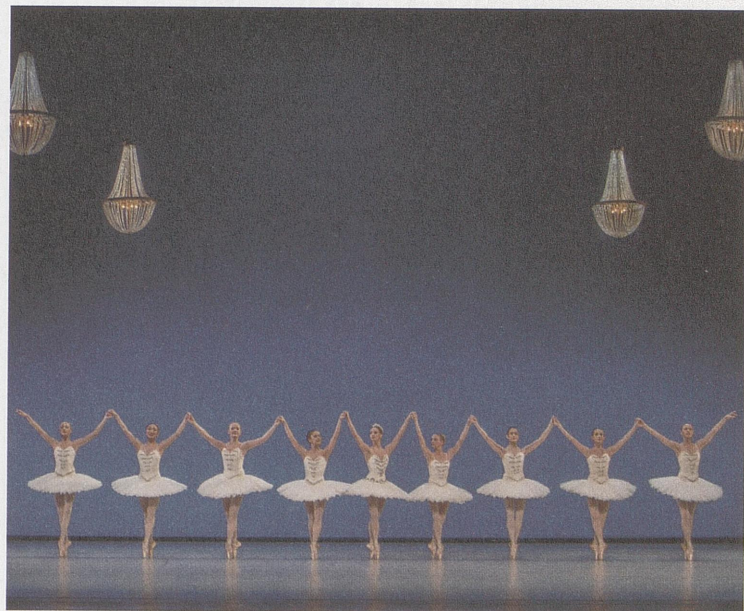
– Danserne elsker den. Den er utfordrende for de av dem som ikke er vant til å telle, for her må du virkelig telle for å holde takten og ikke komme på etterskudd.

Sandra Jennings kom inn i New York City Ballet i 1974 og danset under Balanchine i ni år. I 1985 begynte hun å undervise og innstudere stykkene hans for andre kompanier.

Balanchine begynte å jobbe med *Agon* i 1956. Samme året ble kona hans, ballettdanseren Tanaquil Le Clercq, syk. De var på turne og var akkurat da i København, hvor det ble konstatert at hun hadde fått polio. Etter hvert fikk hun tilbake det meste av førligheten i overkroppen, men forble lam i underkroppen og måtte tilbringe resten av livet i rullestol.

– Hun var i slutten av tjuårene, og var en fantastisk danser. Balanchine ga henne mye omsorg den første tiden, og jobbet med henne og kroppen hennes slik at hun skulle få tilbake noe av førligheten. Og når jeg ser på *Agon*, tenker jeg at han brukte noen av disse erfaringene i stykket. Se på noen av pas de deuxene, hvordan den mannlige danseren forsiktig tar kvinnens fot og setter den på gulvet. Se på alle de små detaljene i kroppsspråket mellom dem, som ikke nødvendigvis er seksuelle, men snarere fulle av omsorg. Jeg tror de er erfaringer Balanchine selv hadde gjort, og som han brakte med seg inn i verket, sier Sandra Jennings.

Colleen Neary har jobbet med Nasjonalballetten flere ganger tidligere, sist i 2013 da hun innstuderte Balanchines *Tchaikovsky Piano Concerto No. 2*. Neary understreket i et intervju den gangen hvor viktig det er at danserne forstår at de ikke bare skal mestre bevegelsene, men at de også må mestre musikaliteten, at de må forstå og klare å formidle det poetiske og emosjonelle i balletten. «Det er ikke noe vi kan legge til mot slutten av arbeidet, det må være der fra start, og for noen dansere kommer det naturlig, mens andre må lære det», sa Colleen Neary da.

Oppe: Lisa Nielsen, Miharu Maki, Sonia Vinograd, Thea Gudim Breder og Cina Espejord, *Serenade* / Julie Gardette og Philip Currell, *Serenade*
 Nede: Whitney Jensen, Nae Nishimura, Sonia Vinograd og Leyna Magbutay, *Agon* / *Fra Theme and Variations*

«*Serenade* rommer alt som senere skulle særmerke
Balanchines verk: frihet, fremragende kvinnelige
dansere, stil og tempo.»

– Colleen Neary

«Agon ble skapt i 1956, men oppleves likevel som noe av det mest moderne du kan se.»

– Sandra Jennings

I 2012 instruerte hun *Symphony in C*, til musikk av Georges Bizet. Det samme stykket innstuderte søsteren Patricia med Nasjonalballetten ti år tidligere, i 2002. Solist den gangen var nåværende ballettsjef Ingrid Lorentzen.

– Da var vi i den mørke, gamle bygningen på Youngstorget, og hadde prøver på et lager. Å komme tilbake til dette nye operahuset er helt fantastisk. Selv prøvesalene er en opplevelse, med den flotte utsikten, sier hun.

Når Patricia Neary jobber med danserne, spør hun seg alltid: Hva ville han, Balanchine, ha sagt til dem? Hva ville han ha utfordret dem på?

– Jeg er heldig som begynte å undervise mens han ennå selv levde. Han kom stadig vekk innom og så på det jeg gjorde, og kom med nyttige kommentarer og korrigeringer. Når du instruerer stykkene hans, bør du også vite hvordan han ville ha ønsket å ha dem. Du må få det til å virke som om han fortsatt er i live, at det ennå er han som jobber med danserne, sier Neary.

Og ja, han var en krevende koreograf.

– Hos ham holdt det ikke å markere trinn og bevegelser, for å spare på kreftene. Om du så skulle rett fra timelange prøver og videre til forestilling, måtte du danse ut, gi alt, hele tiden.

Nå er det niesen Helena, Colleens datter, som får bryne seg på Balanchine. Hun danser for tiden i Nasjonalballetten og blir å se både i *Serenade* og *Theme and Variations*.

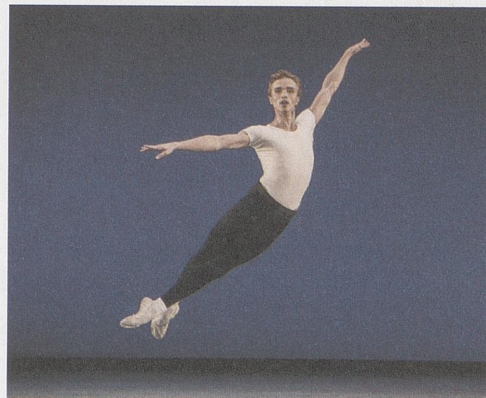
– Det er mannen min og jeg som har undervist henne gjennom årene, forteller Colleen Neary. Hun er gift med den danske danseren og koreografen Aage Thordahl-Christensen. Sammen driver de Los Angeles Ballet, hvor datteren nå tas opp.

–Denne tiden med Nasjonalballetten her i Oslo er imidlertid alt hun har kunnet drømme om, og hun sier at hun føler seg så velkommen her!

Det meste av innstuderingen er i skrivende stund unnagjort, og nå er det terpingen som gjelder.

– Jeg synes folk bør komme til hver eneste forestilling, sier Sandra Jennings og ler.

– Da tror jeg man vil oppleve hvordan stykkene vokser foran én, og man vil oppdage noe nytt hver gang. Folk bør i alle fall se begge settene med dansere. Trinnene er jo de samme, men hver danser har likevel sitt særpreg som de bringer inn i dansen, og det er så flott å se.

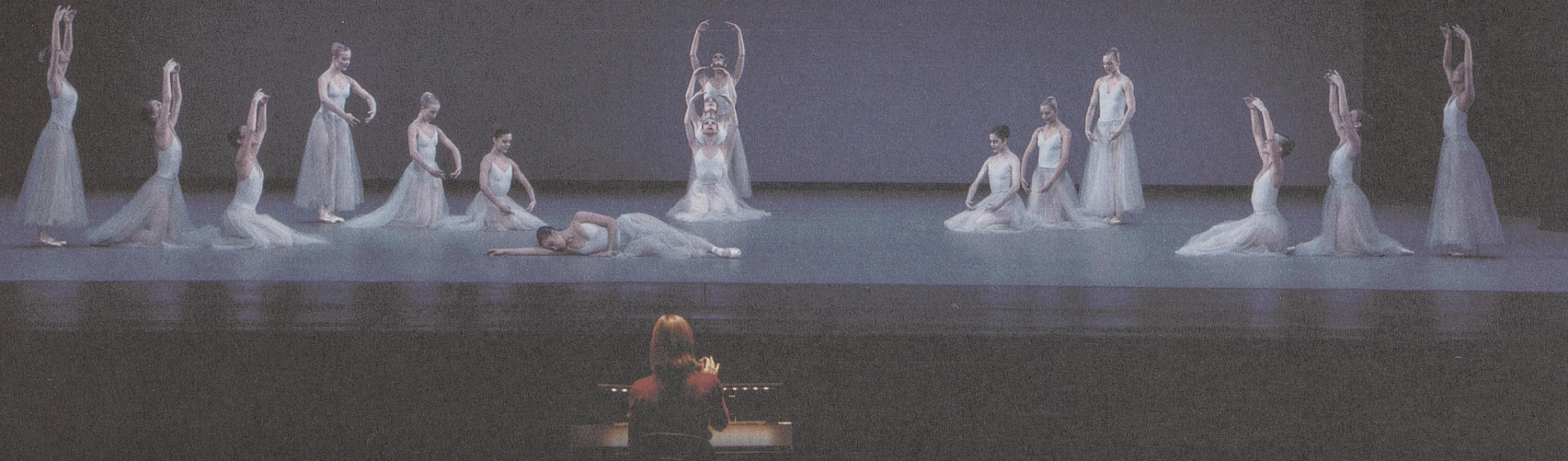
Douwe Dakkers, Agon

MED ØRE FOR BALLETT

/ AV SIRI LINDSTAD

For første gang dirigeres Operaorkestret av Andrea Quinn, en av verdens mest ettertraktede dirigenter av ballettmusikk.

– Jeg liker å være en del av et større bilde, sier dirigent Andra Quinn. Hun er ballettmusikkens virkelige maestro. Nå gjester hun Norge og Operaorkestret når det inviteres til *Klassisk mesteraften: Balanchine*. Selv under en ballettforestilling må orkestret prestere som om de ikke satt i orkestergraven, men selv satt på scenen og holdt konsert, sier hun.

– Samtidig må de ha i mente at det danses på scenen og kunne støtte opp under det som skjer der. De må altså mestre to ting på én gang. Du må lære deg å være fri på visse betingelser.

29 år gammel vant Andrea Quinn konkurransen som The Royal Ballet i London arrangerte i dirigering av dans. Det var i 1993. Siden har hun fått et navn som en av de aller fremste på dette området. Patricia Neary, en av de tre instruktørene bak kveldens program, har jobbet med Quinn tidligere.

– Jeg gjorde et helt Balanchine-program med henne i Amsterdam for et par år siden – *Serenade*, *Agon* og *Symphony in C*. Jeg elsker henne! Først og fremst fordi hun er kvinne, og jeg elsker kvinner som har makt, særlig i vår bransje. Men hun er også usedvanlig dyktig. I Amsterdam viste hun en forståelse for Stravinskys musikk som jeg aldri har opplevd før hos noen dirigent, der alt stemte, ikke minst tempomessig, og hvor du virkelig kunne høre hvert enkelt instrument, sier Neary.

Quinn har da også stor forståelse for de utfordringene danserne møter når de går fra å danse til repetitørens pianomusikk og over til fullt orkester.

– Ta for eksempel *Agon*, der danserne har vært vant til å høre hele melodien på piano. I orkestret er det imidlertid ulike instrumenter, for eksempel en ganske lavmælt mandolin, som spiller små biter av melodien. Det kan være uvant for danserne å skulle følge, sier Quinn. I tre år var hun musikalsk leder for The Royal Ballet. I år 2000 flyttet hun til New York der hun ble musikalsk leder for New York City Ballet. Senere har hun vært sjef for NorrlandsOperan i Umeå.

– Når du jobber med Balanchines stykker, vet du at du jobber med en som virkelig kan musikk, som selv er musiker, sier Quinn.

– I *Agon* hører du at Balanchine ikke bare spiller det som er i musikken. Han legger til noe, noe av det som ikke er sagt, og han skaper nye kontrapunkter. Han utvider musikken, gir den nye, dypere lag, med detaljer som du som publikum ikke nødvendigvis er deg bevisst, men som øret ditt likevel vil fange opp.

DEAR AUDIENCE!

«Ballet is woman,» was said by choreographer George Balanchine. In his ballets, the woman is celebrated. She is elevated and presented – and gets to shine. «Man is to serve,» he also said, meaning that the foremost task of the male dancer was to support the ballerina. All the same, tonight's program is a test of strength for the whole company. Both male and female dancers get to test their mettle, like in *Agon* where they go toe-to-toe, or in *Theme and Variations* with some of the most intricate choreographic parts ever created.

For many dancers, Balanchine's choreography is experienced as a revelation. I remember it well from when I was a dancer myself, performing these steps gave its own satisfaction. Even though the ballets are far from new, they were created in the period between 1934 – 1957, they feel timeless when performed here and now. The material is fashioned in such a way that there is space for a dancer to leave their own mark on it, and dance it in the year 2016. Or as our soloist Maiko Nishino puts it – You never dance it the same way, and I don't think you should either.

Balanchine renewed the ballet by grasping its purest form. Gone is external plot and ornamentation, leaving the essence: the dancers' bodies and the music. «See the

music, hear the dance,» he said. This makes good musical interpreters essential. We are lucky enough to have Andrea Quinn, who has specialized in conducting ballets, with us, along with our beloved Opera Orchestra, to guide us through an evening of Balanchine, Tchaikovsky and Stravinsky.

The Balanchine legacy is maintained by the dancers the ballets were created on and once performed in on stage themselves. Sisters Patricia and Colleen Neary are back in Oslo. They are great Balanchine-interpreters who along with Sandra Jennings travel the world rehearsing the ballets in his spirit. Their knowledge is invaluable, and they make Mr. B, as he is referred to, come alive in the studio.

It has been 50 years since the Norwegian National Ballet first put on a ballet by Balanchine, and the present performance will not be the last. Tonight I hope you will join the journey, from the romantic arches of *Serenade* and the demanding symmetry of *Agon* to the magnificent classical celebration in *Theme and Variations*. I also hope you caught Erle Kyllingmark's new video installation «There is no beginning. There is no end» in the foyer, which is a close-up of the dance and the music.

Let the curtain rise, see the music and hear the dance!

Ingrid Lorentzen, *Ballet Director*

50 ÅR MED BALANCHINE

/ AV GABRIELLE TILLSON

Line Alsaker, 1993

For temmelig nøyaktig 50 år siden fikk Norge sitt aller første møte med mesterverkene til George Balanchine. Siden har det blitt 12 balletter for det norske publikummet.

For temmelig nøyaktig 50 år siden fikk Norge sitt aller første møte med mesterverkene til George Balanchine. Siden har det blitt 12 balletter for det norske publikummet.

Det er generell enighet i ballettverden om at alle kompanier med klassisk repertoar bør danse Balanchine med jevne mellomrom, fordi hans verk gir danseren noe å strekke seg etter både teknisk og kunstnerisk – det er noe av det mest krevende man kan danse innenfor klassisk ballett.

George Balanchine la grunnlaget for stilen vi kaller neoklassisk, som er en kombinasjon av klassiske trinn og et moderne uttrykk. Med kroppen som instrument, skal kunsten formidles. Han leker med rommet, med linjene, med musikken. Dansen virker som en naturlig forlengelse av musikken – eller omvendt.

Dansere sier at de føler en skrekkblandet fryd når de får vite at de skal danse Balanchines verk. Corps de ballet sier ofte at alle er solister i Balanchine – det er ikke mulig å gjemme seg, hver enkelt danser eksponeres. Under en prøve kan man høre Patricia Neary, en av de få som har rett til å viderefremme Balanchine: «Don't hide, girl, show yourself, dance!».

Sonia Arova, ballettsjef på Den Norske Opera mellom 1966 og 1971 var en verdenskjent ballerina og hadde danset med kompanier som Ballets Russes, The Royal Ballet og American Ballet Theatre, en

karriere som også førte til at hun ble kjent med Balanchine. Det var takket være Arova sitt store navn ute i verden at Operaballetten (tidligere navn på Nasjonalballetten) fikk rettighetene til *Apollon Musagète*, senere kjent som *Apollo*. Å få Balanchine på repertoaret var nemlig ingen selvfølge. Balletten regnes som det første betydningsfulle verket til Balanchine.

I Sonia Arovas tid utviklet kompaniet seg enormt og hun bidro til å heve danserne til et nivå hvor de var klare for enda større utfordringer.

Kjente norske dansere som Ellen Kjellberg, Inger Johanne Rütter, Hanne Skram, Bjørg Pahle Damm og Anne Borg danset med Thor Sutowski høsten 1966 i det som var et enormt skritt framover for Operaballetten. Folk strømmet til og fikk i de to neste årene også oppleve publikumssuksessen *Symphony in C* samt *The Four Temperaments*.

I 1970 fulgte den stemningsfulle balletten *Serenade* fra 1934 til musikk av Tsjajkovskij. Det var den første balletten Balanchine koreograferte i USA, opprinnelig for skolen sin, men den ble etter hvert ett av hans hovedverk og en milepæl i balletthistorien. *Serenade* er et signaturverk for New York City Ballet, som han ledet i mange år.

«Don't hide, girl, show yourself, dance!»

– Patricia Neary

Det samme året dro Operaballetten på turne til blant annet Lübeck, Dortmund og Helsinki med *Apollo* og til Venezia med *Symphony in C*.

Høsten 1973 gjestet Rudolf Nurejev Operaen i forbindelse med at det skulle settes opp tre verk med Stravinskys musikk. Han danset *Apollo* med Leonie Leahy, Anne Merete Sundberg og Inger Johanne Rütter. Det var kø for å kjøpe billetter i Operapassasjen og danserne ble mottatt med stående applaus.

Ballettsjef Anne Borg tok opp igjen tråden i 1975 med ***Allegro Brilliante***. Balanchine sa selv om dette verket at det høye tempoet får trinnene til å virke enda vanskeligere, det krever stor presisjon og virtuositet. «Den inneholder alt jeg vet om klassisk ballett på 13 minutter». ***Ballet Imperial*** ble satt opp i 1976, og som mange andre verk ble den stadig fornyet. Samtidig med at tutuene forsvant, ble navnet endret til Piano Concerto No.2.

I Jens Graff sin tid som ballettsjef danset kompaniet ***Concerto Barocco***, og så skulle det gå 10 år til neste gang Balanchine stod på programmet i Oslo med ***Donizetti Variations*** under Dinna Bjørns ledelse.

Under Den Norske Operas 20-års jubileum i juni 1979 feiret man Nasjonalballetten med en egen jubileumsuke hvor det ble vist 13 ballerter, blant annet *Symphony in C*, *Apollo* og *Serenade*.

Dinna Bjørn satte opp ***La Sonnambula*** for første gang i 1992 og ***Theme and Variations*** i 1993. Sistnevnte er ett av Balanchines mest populære verk og ble laget som en slags hyllest til den storslagne perioden i russisk ballett da Marius Petipa koreograferte sine store eventyrballetter til musikk av Tsjajkovskij. Også her leker Balanchine med musikken.

Espen Giljane, som selv hadde blitt håndplukket av Balanchine til New York City Ballet, var på denne tiden gjestepedagog og assisterte noen prøver med Beata Nowinska i hovedrollen. Det var det en selvfølge at Balanchine skulle på programmet da han tok over ledelsen av Nasjonalballetten.

Agon var en av Giljanes første store suksesser. Den er et mesterverk, dynamisk, energisk og presis. Musikken ble bestilt av Stravinsky, og det sies at Balanchine var mer opptatt av det spennende partituret enn dansen til å begynne med. Komponisten og koreografen samarbeidet tett mens arbeidet pågikk og det står nøyaktige beskrivelser av dansernes bevegelse i partituret. Ingrid Lorentzen og Dirk Weyershausen fikk fremtredende roller.

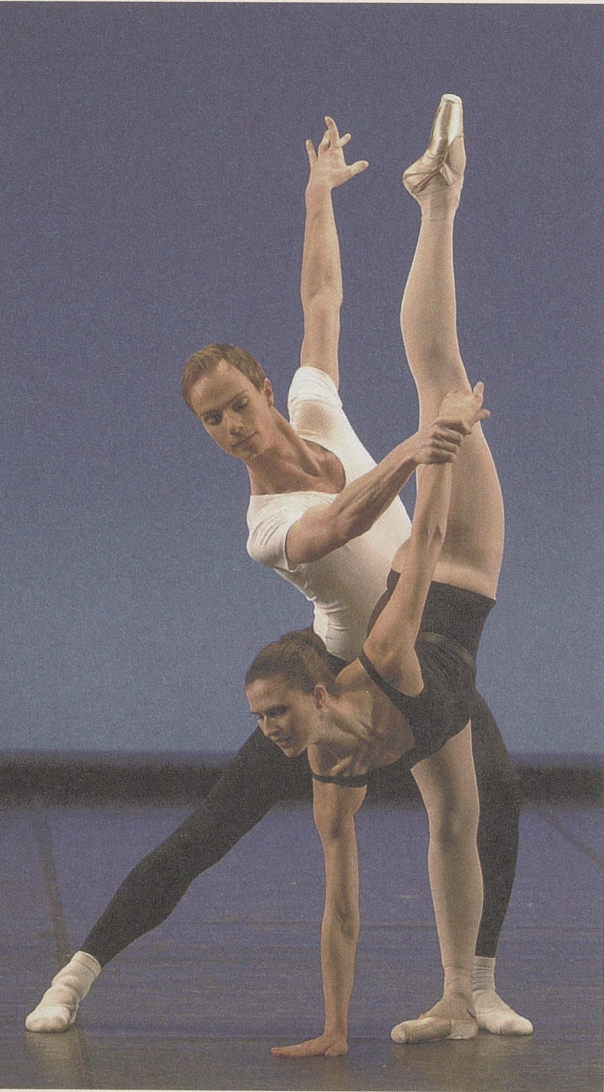
Kompaniet fulgte opp med ***Symphony in Three Movements*** og *Apollo* i 2007. Med den høye kvaliteten på tre-delte aftener og det spennende repertoaret, strømmet publikum til Operaen.

Et kompani i sin beste form flyttet inn i det nye operahuset og fortsatte å danse verk av Balanchine, med ***Allegro Brilliante***, *Piano Concerto No. 2* og *Symphony in C*.

Det er tre år siden forrige gang Nasjonalballetten danset Balanchine med ***Concerto Barocco*** i *Barokk Mesteraften*. Ballettsjef Ingrid Lorentzen har forsterket kompaniet med unge krefter og sammen skaper de en elektrisk stemning i prøvesalene. Musikken var alltid i høysetet hos Balanchine, og vi kan glede oss over en kveld med fullt orkester og et kompani som viser seg fra sin aller beste side.

Serenade, 2002

Ingrid Lorentzen og Dirk Weyershausen, *Agon*, 2004

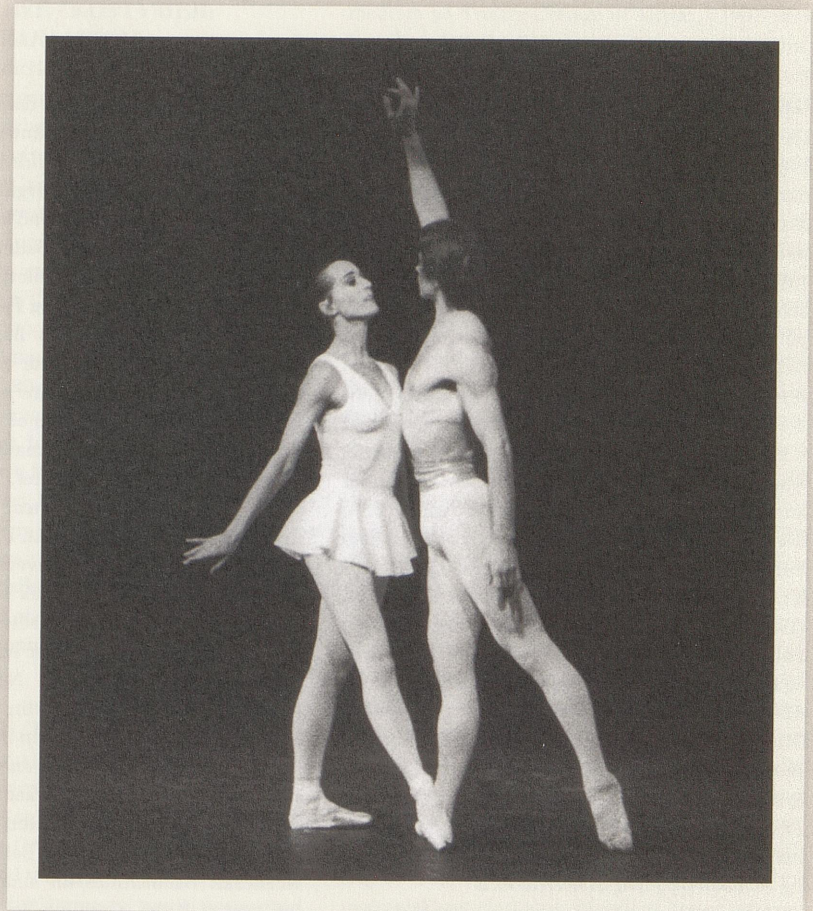
Symphony in C, 2002

Symphony in Three Movements, 2006

«I don't have a past. I have
a continuous present. The
past is part of the present,
just as the future is.
We exist in time.»

– George Balanchine

Leonie Leahy og Rudolf Nurejev, *Apollo*, 1974

BIOGRAFIER

GEORGE BALANCHINE / KOREOGRAF

George Balanchine (født som Giorgij Balanchivadze 1904, død 1983) var en russiskfødt koreograf og danser fra St. Petersburg. Han begynte å danse for Marinskij-balletten som niåring, og studerte også musikk og komposisjon ved byens konservatorium. I 1921 ble han medlem av Kirov-balletten, og i 1924 startet han sitt eget kompani. Samme år dro han på turné til Europa, ble kjent med Sergej Djagilev, fikk en bestilling på ti balletter for Ballets Russes, og bestemte seg for ikke å returnere til kommunistiske Sovjetunionen. Etter Djagilevs død i 1929 overtok Balanchine ansvaret for Ballets Russes fram til 1933, da han forlot det og dannet kompaniet Les Ballets. I 1934 flyttet han til USA, der han deltok i stiftelsen av School of American Ballet (1934), American Ballet Caravan (1941), Ballet Society (1946) og endelig New York City Ballet (1948). Han sto også bak flere dansefestivaler. Balanchine var ekstremt produktiv som koreograf, og skapte mer enn 400 verk, både for scenen og for film. Blant hans hovedverk er ballettene *Apollon Musagetes*, *De syv dødsynder*, *Serenade*, *Concerto Barocco*, *Raymonda*, *The Four Temperaments*, *Symphony in C*, *Orpheus*, *Western Symphony*, *Allegro Brillante*, *Agon*, *Duo Concertante*, *En midtsommernattsdrøm*, *Don Quixote*, *Nøtteknekkeren*, *Pulcinella* og *Tchaikovsky Piano Concerto No. 2*.

SANDRA JENNINGS / ISCENESETTER

Sandra Jennings ble født i Boston og begynte sin dansetrening med June Paxman, som var en elev av Lisa Gardner, en av grunnleggerne av Washington Ballet. Året etter begynte hun å trene med Virginia

Williams i Boston Ballet. Der danset hun mange av barnerollene i kompaniet, blant annet som Clara i *Nøtteknekkeren*. Balletten *Alice i Eventyrland* ble laget spesielt for henne av Virginia Williams. Som trettenåring mottok hun stipend for å kunne studere ved The School of American Ballet i New York. Hun danset ledende roller i balletter som *Paquita*, *Sleeping Beauty*, *Swan Lake* og *Two Pigeons* i tillegg til formidlingsprosjekter hvor flere av Balanchines verk ble vist. Jennings ble bedt om å bli med i New York City Ballet av Balanchine og ble der i 10 år. I denne perioden danset hun et enormt repertoar som inkluderte solistroller i mange av Balanchines og Jerome Robbins' balletter. Jennings danset på TV i bl. a. *Dance in America*, *Live from Lincoln Center* og *Canadian Broadcast*. I 1985 begynte hun å undervise for Robert Denvers og var assistent for Jean Pierre Bonnefoux ved Chautauqua Institute hvor hun begynte å sette opp Balanchine-balletter. Siden den gang har hun iscenesatt mer enn 30 av Balanchines verk. Nylig satte hun opp *Diamonds* for Staatsballet Berlin, var prøveleder for Balanchines verk *Jewels* for en live TV-oppsætning fra Bolshoi teatret og *Theme and Variations* for en live-oppsætning fra Parisoperaen. Jennings har satt opp *Jewels* for Bolshoi-balletten, Ballet West, Boston Ballet og Pennsylvania Ballet. Hun har også iscenesatt Balanchines *En midtsommernattsdrøm* for Boston Ballet, Carolina Ballet, Nevada Ballet Theater, Pennsylvania Ballet, Miami City Ballet og Mariinskij teatret. Hun underviste og var ballettmester for Pennsylvania Ballet i ni år, og for San Francisco Ballet i fire år. Hun arbeider for tiden ved Marin Ballet.

COLLEEN NEARY / ISCENESETTER

Colleen Neary ble født i Miami, Florida og tok sin utdanning i New York, på The School of American Ballet og Harkness House. Hun danset som solist fra 1969 til 1979 i New York City Ballet under Balanchines ledelse. Hun hadde en mengde roller som ble skapt for henne av Balanchine, Peter Martins, Jacques d'Amboise og andre. Hennes store repertoar ved New York City Ballet omfatter blant annet *The Four Temperaments*, *Serenade*, *Agon*, *Concerto Barocco*, *Firebird*, *Nøtteknekkeren*, *Tchaikovsky Piano Concerto No. 2* og *Symphony in C*. Fra 1975 til 1979 var hun fakultetsmedlem på School of American Ballet og underviste klasser for New York City Ballet. I 1979 ble hun ansatt som ballettmester og koreografiassistent ved Ballett Zürich. I løpet av denne perioden satte hun opp Nurejevs *Don Quixote* og *Manfred* for La Scala i Milano, Ballett Zürich og Wien Staatoper. Hun danset også som gjestearartist i Hamburg, München, Berlin og Lisboa. I 1984 ble hun invitert som gjestende solist og underviste for Maurice Béjarts *Ballet du XXIème Siècle* der han skapte flere roller til henne. I 1986 ble hun invitert til å danse i Pacific Northwest Ballet som solist der repertoaret hennes omfattet *Odette / Odile* i *Svanesjøen*, *Titania* i *En midtsommernattsdrøm*, *Clara* i *Nøtteknekkeren*, *Emilia* i *The Moor's Pavane* og i balletter av Balanchine, Kent Stowell, Anthony Tudor og Paul Taylor, samt roller skapt av blant andre Glen Tetley. I 1992 ble hun invitert til Den Kongelige Ballet som ballettmester. I 1999 ble hun ledende ballettmester og ansvarlig for oppsettningene der fram til 2002. I 1999 satte hun opp Peter Martins *Svanesjøen* for New York City Ballet. Colleen Neary er medlem av George Balanchine Trust og har satt opp mange av ballettene hans. I 2004 grunnla Colleen Neary og ektemannen Aage Thordal-Christensen, Los Angeles Ballet. Neary er forfatter av et essay om Balanchines Brahms-Schönberg Quartet i boken *Balanchine: Celebrating A Life In Dance*.

PATRICIA NEARY / ISCENESETTER

Patricia Neary ble født i Miami og startet sin profesjonelle karriere da hun ble med i The National Ballet of Canada da hun var 14 år gammel. Hun ble dermed den yngste og eneste amerikanske danseren i kompaniet. Tre år senere ble hun med i The New York City Ballet der hun blomstret opp til å bli en av Balanchines ledende dansere. Repertoaret hennes omfatter mange hovedroller i Georges Balanchines arbeider samt ballettene til Robbins, Tudors, Taras og Cunningham. Under ledelse av Balanchine ble hun i 1968 ballerina (solist) ved Grand Théâtre de Genève der hun i tillegg til å være danser også satte opp Balanchines arbeider i Europa. På denne tiden danset Patricia Neary også ved ballettene i Stuttgart, Hamburg, Hannover og Berlin. Fra 1970 til 1973 var Patricia assisterende ballettsjef ved Deutsche Oper Berlin. Fra 1973 til 1978 var hun leder for balletten ved Grand Théâtre de Genève med Balanchine som kunstnerisk rådgiver. I 1978 ble Patricia leder for Ballet Zürich, og i 1986 overtok hun som leder for balletten ved La Scala i Milano. Fra 1988 har Patricia Neary arbeidet for Balanchine Trust med å sette opp Balanchines balletter. Hun har iscenesatt mer enn 30 av Balanchines mesterverk over hele Europa, Asia, Russland, Afrika, Midtøsten, og Sør-Amerika gjennom sin strålende karriere.

HOLLY HYNES / KOSTYMER: THEME AND VARIATIONS

Holly Hynes har designet over 200 balletter inkludert 70 verk for New York City Ballet, hvor hun var kostymesjef i 21 år. Hun har designet for American Ballet Theatre, San Francisco Ballet, National Ballet of Canada, Houston Ballet, The Paris Opera, Bolshoi Ballet, Kirov Ballet, The Royal Opera House og for The Suzanne Farrell Ballet hvor hun har vært fast designer i 15 år. Hynes er også kostymekonsulent, med spesialitet på verk av Jerome Robbins og George Balanchine, og har designet kostymer med ikonisk preg. For tiden arbeider hun med *Gounod Symphony*

for Suzanne Farrell Ballet, *The Nutcracker* for Jean Pierre Bonnefoux ved Charlotte Ballet samt *Appalachian Spring* for Paul Vasterling ved Nashville Ballet.

MIKAEL MELBYE / KOSTYMER: THEME AND VARIATIONS

Etter å ha gjort karriere som sanger i noen av de fremste operakompanier i verden, endret Melbye profesjon i 1994, og begynte å jobbe som regissør og designer. Han ble utnevnt til sjefregissør/designer for Den Kongelige Opera i Danmark, og skapte både opera og ballettforestillinger. Han ble bedt om å designe *Aida* til åpningen av den nye Kongelige Opera i 2005, og igjen i 2006 for å iscenesette Brittens *The Turn of the Screw*. Melbye har designet kulisser og kostymer til en lang rekke opera- og ballett-produksjoner over hele verden de siste to tiårene. Midt på 90-tallet returnerte Melbye til Danmark og ble fast ansatt ved Den Kongelige Opera. Ved 25-årsjubileet for hans utøvende karriere i 2000, trakk han seg fra sang for å konsentrere seg om design og maleri, hans store lidenskap. Melbye ble født i København, Danmark i 1955. Han studerte språk og ble senere utdannet sanger ved Det Kongelige Danske Musikkonservatoriet og The Royal Opera Academy i København. I 1995 ble han slått til ridder av HRM Dronning Margrethe II av Danmark og adlet i 2006.

PERRY SILVEY / LYSDESIGNER

Perry Silvey har arbeidet ved New York City Ballet siden 1977, som inspisient, teknisk produsent og teknisk direktør. Før han begynte i NYCB var han tilknyttet Martha Graham Dance Company som teknisk produsent. I tillegg til sitt ansvar ved NYCB har han assistert ballettkompanier rundt i verden med lyssetting og produksjon av balletter av Balanchine og Jerome Robbins. I 2013 ble han tildelt The Stage Managers' Association Del Hughes Award for a Distinguished Career in Stage Management. Han er gift med Renee Estopinal, en tidligere danser ved NYCB.

ANDREA QUINN / MUSIKALSKELEDER

Andrea Quinn studerte dirigering ved The Royal Academy of Music. Hun ble tildelt NAYO-stipendet og fortsatte studiene i Ungarn. Senere ble hun førsteamanuensis ved Royal Academy of Music og æresmedlem på Trinity College of Music. I 1993 vant hun Royal Ballet Companies konkurranse 'Conduct for Dance', og utviklet raskt en karriere som dirigent for ballett. Quinn har arbeidet med mange av verdens ledende kompanier som Nasjonalballetten i Nederland, Kungliga Balletten i Stockholm og New Zealand Ballet. I tre år var hun musikk-sjef for Royal Ballet i Covent Garden. I 2001 flyttet hun og familien til New York der hun ble utnevnt til musikk-sjef for New York City Ballet. Da hun flyttet tilbake til Storbritannia i 2006 fortsatte hun å være en etterspurt dirigent for ballett. I 2013/2014 omfattet engasjementene hennes Bordeaux Ballett, Den Kongelige Ballet i Danmark og Boston Ballet. Quinn har også arbeidet med mange av Storbritannias ledende orkestre. Hennes periode ved NorrlandsOperan inkluderte innovative programmer med hovedfokus på samtidsverk. Hun har også vært musikk-sjef for London Philharmonic Youth Orchestra, og sammen med orkesteret fremførte hun noen av hovedverkene innen orkesterrepertoar og samtidsmusikk. Quinns karriere som operadirigent omfatter prosjekter som *Den flyvende hollender* på NorrlandsOperan, *Aida* på Malmö Opera, *Misper* på Glyndebourne og *Den glade enke* på Opera North. Quinn dirigerte en innspilling av Paul McCartneys '*Tuesday*' med London Symphony Orchestra for EMI Records, og ble nominert for dette som Female Artist of the Year på den britiske platebransjens første Classic Brit Awards. Hennes første innspilling av Thierry Pecou's *L'oiseau Innumerable* for plateselskapet Harmonia Mundi ga henne internasjonale utmerkelser, noe hun også fikk for innspillingen av Saint-Saëns pianokonsserter med Brigitte Engerer, med prisen RTL d'Or du Mois.

THERE IS NO BEGINNING. THERE IS NO END.

Videoinstallasjon av Erle Kyllingmark

- ▷ **REGI OG KLIPP:** Erle Kyllingmark
- ▷ **FOTO:** Anders Dahl, Unni Sanne
- ▷ **LYS:** Rene Midttun, Amund Breivik
- ▷ **TEKNISK KONSULENT:** Knut A. Helgeland (d'tox)
- ▷ **ASSISTENT:** Johnny V. Nordskog, Rino Stiglic Sontum
- ▷ **KOSTYME:** Iselin Engan
- ▷ **HÅR/SMINKE:** Therese Roald, Katharina Gemeinhardt

- ▷ **MUSIKK:** Fratres av Arvo Pärt
- ▷ **FIOLIN:** Camilla Kjøll, Catharina Chen
- ▷ **PIANO:** Yoko Toda
- ▷ **DANSERE:** Eugenie Skilnad, Douwe Dekkers, Garrett Smith
- ▷ **MUSIKKPRODUSENT:** Jørn Pedersen
- ▷ **LYDANSVARLIG:** Gerhard Hertzberg

Takk til Nasjonalmuseet for leie av Villa Stenersen

Erle Kyllingmark er utdannet ved University of the Arts London og har et bredt virke innenfor foto og film. Kyllingmark er en anerkjent stillsfotograf som bl.a. har gjort oppdrag for en lang rekke magasiner gjennom mange år. De siste årene har hun i økende grad jobbet med egne prosjekter, og har flere separat- og gruppeutstillinger bak seg samt en rekke fotopublikasjoner. Som filmskaper er hun mest kjent for dokumentarfilmen *Livet er jævlig deilig* som flere ganger har blitt vist på NRK. Filmen ble nominert til Gullruten for beste tv-dokumentar i 2010. I 2013 laget hun sin første videoinstallasjon for Den Norske Opera & Ballett i samarbeid med koreograf Patrick King. Verket *Intimate Distance* fylte både foajé og scene med film, musikk og dans i forbindelse med forestillingen *Barokk Mesteraften*.

NASJONALBALLETTEN

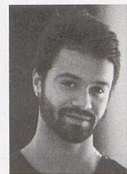
Kristian Alm

Ricardo Ambrogi

Victoria Francisca
Amundsen / perm

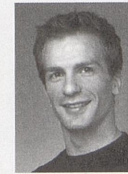
Paulo Arrais
/ solist, perm

Alberto Ballester

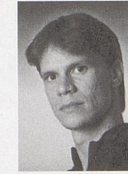
Kári Freyr
Björnsson

Kaloyan Boyadjiev
/ solist

Thea Gudim
Breder

Yoel Carreño
/ solist

Clair Constant

Yolanda Correa
/ solist

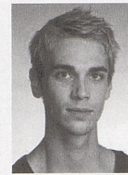
Luca Curreli

Philip Currell
/ solist

Natasha Jones
Dale / perm

Martin Dauchez

Douwe Dekkers

Cina Espejord

Ole Willy
Falkhaugen

Helge Freiberg

Julie Gardette

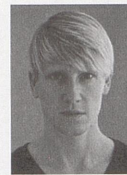
Sebastian Goffin

Francesca
Golfetto

Osiel Gouneo
/ solist, perm

Andreas Heise

Lindsay Heggdal

Silas Henriksen

Melissa Hough
/ solist

Per Andreas
Hovdal

Yoshifumi Inao

Whitney Jensen

Celine Kraal
/ perm

Sae Hyun Kwon

Jørund Langedeggen

Lucas Lima

Emma Lloyd

Samantha Lynch

Leyna Magbutay

Miharu Maki

Marchela
Marinova

Gakuro Matsui
/ solist, perm

Niklas Mattsson

Klara Mårtensson
/ perm

Lisa Nielsen

Nae Nishimura

Maiko Nishino
/ solist

Chihiro Nomura
/ perm

Grete Sofie Borud
Nybakken

Marco Pagetti

Roberth Refling

Caroline Roca

Danser i *Klassisk mesteraften Balanchine*: Benita Bunger, Vivian Koohnavard, Elisa Lons, Isabelle Maia, Alexandra Stewart, Helena Thordal-Christensen.
Fra KHIO: Nora Augustinius, Lucero Kurata, Astrid Lyngstad, Elise Nøkling-Eide

Georgie Rose

François Rousseau

Aarne Kristian Ruutu / *solist*

Cristiane Sá

Eugenie Skilnand / *solist, perm*

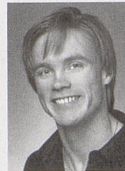
Sofia Skjønneberg / *perm*

Garrett Smith

Camilla Spidsøe / *solist*

Kristian Støvind / *perm*

Kathryn Walsh Thomas

Shane Urton

Sonia Vinograd

Mark Wax

Dirk Weyershausen / *solist*

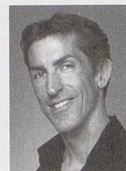
Stine Østvold

Ingrid Lorentzen / *ballettsjef*

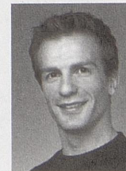
Christopher Kettner / *ass. ballettsjef*

Richard Suttie / *ass. ballettsjef*

Helle Sørbye Larsen / *sjeftsprodusent*

Kaloyan Boyadjiev / *leder, NNB UNG / solist*

Svetlana Ballester / *ballettmester*

Hedda Staver Cooke / *ballettmester*

Yoshifumi Inao / *ballettmester / danser*

Martin Vedel Jakobsen / *ballettmester*

Mimi Cejka / *produsent*

Anette Edmunds / *produsent*

Lars Kolstad / *produsent*

NASJONALBALLETTEN UNG

Anette Antal

Embla Skogedal Bergerud

Idun Sofie Landgraff Bækken

Ricardo de Rojas Castellanos

Bart Engelen

Marin Jalut Motte

Ada Marthinsen

Elis Raatäri Nyström

Jonathan Oloffson

Anais Touret

Kenji Wilkie

ADMINISTRATIV STAB
Inga Lotte Nordbye
PA for ballettsjefen
Carina Scherman
adm.koordinator
Siri Karine Bjerknes
ressursplanlegger
Lauren Hauser
ressursplanlegger
Linn Korssjoen
adm.konsulent

BALLETTREPETITØRER
Milan Petrovic
ballettrepitør
Andrey Podborskiy
koordinerings-ansvarlig repitør
Charles Rinaudo
ballettrepitør
Zelina Sannum
ballettrepitør
Yoko Toda
ballettrepitør

BALLETTSKOLEN
Knut Breder
leder av Ballettskolen

KOREOGRAFIHUSET
Lars Kolstad
produsent

NNBs
HELSEJENESTER
Gordon Craig
osteopat
Anne Cecilie Johnsen
manuellterapeut / vikar
Lisbeth Hasslan
fysioterapeut
Rune Steen
akupunktør / massasjeterapeut

DNB

DNB samarbeider med idrettsforbund, kulturinstitusjoner og ideelle organisasjoner over hele landet.

DNB har i over 20 år hatt et samarbeid med Den Norske Opera & Ballett, en kulturinstitusjon som både tar vare på og utvikler kunstarter som en stadig større del av befolkningen har lært seg å sette pris på.

Stolt sponsor av mangfoldet

Har du
husket å få
OBOS-rabatt?

OBOS-medlemmer får rabatt på Den Norske Opera & Ballett

Melder du deg inn i OBOS nå, stiller du mye sterkere den dagen du skal kjøpe din egen bolig. Medlemskapet gir deg dessuten en rekke fordeler også alle de årene du ikke benytter deg av forkjøpsretten:

- Inntil 50 % rabatt på bolig- og kulturtilbud.
- Svært gode betingelser på lån, sparing og forsikring.
- Forkjøpsrett til 80 000 nye og brukte OBOS-boliger.

BLI MEDLEM:

www.obos.no eller send sms: **OBOS** til **2030**.

ET UNIKT SAMARBEID

Color Line er en høyt verdsett partner for oss i Operaen. Vårt samarbeid foregår på to viktige satsningsområder:

For det første har vi inngått en langsiktig avtale om finansieringsbistand til Barnekoret ved Den Norske Opera & Ballett. Dette skjer gjennom et betydelig årlig bidrag fra Color Lines lotterimidler. På denne måten er Barnekoret blitt styrket i den grad at det vekker internasjonal oppmerksomhet.

Våre mange unge og entusiastiske sangertalenter får i dag et bedre pedagogisk tilbud enn vi ellers kunne gitt dem. Samtidig er Barnekorets repertoar blitt utvidet, og i løpet av få år har dette også medført flere nye norske operaer for barn og ungdom. Det betyr et større tilbud til vårt unge publikum.

Og sist, men ikke minst, har Color Lines sjenerøse støtte satt oss i stand til å samarbeide med barnekor og operaselskaper over hele landet, gjennom samproduksjoner og ressursutveksling.

Men Color Line tenker også nytt og fremtidsrettet innenfor sitt eget virkefelt. Selskapet har lenge gått i bresjen for et mer vitalt samspill mellom reiseliv og kultur. Derfor har de invitert Den Norske Opera & Ballett med på å skape et rikere tilbud til utenlandske turister.

Med skreddersydde billett-, besøks- og cruisepakker har dette allerede gitt oss en økt tilstrømning av et internasjonalt publikum. Det gjør Norge til et mer attraktivt reisemål og Den Norske Opera & Ballett til et mer vitalt hus.

I tillegg er planen at også våre egne opera- og ballettelkere skal ansføres til å reise ut. Så kommer de kanskje kyndigere tilbake og blir det krevende hjemmepublikummet ethvert operahus vil ønske seg!

Den Norske Opera & Ballett er svært takknemlige for den rollen Color Line spiller som inspirator, støtte-spiller og samarbeidspartner.

Color Line

FRA PRØVENE PÅ KLASSISK MESTERAKFTEN; BALANCHINE / FOTO: ERIK BERG

FRA PRØVESAL TIL TEPPEFALL

VI SAMARBEIDER MED DEN NORSKE OPERA & BALLETT

DNB

pwc

Statkraft

OBOS

ColorLine

SAMARBEIDSPARTNERE

Den Norske Opera & Ballett takker følgende samarbeidspartnere og bidragsytere
/The Norwegian National Opera & Ballet gratefully acknowledges the support of
the following sponsors and contributors:

Hovedsamarbeidspartnere:

Main Sponsors:

Det Norske Veritas
DNB
OBOS
PwC
Statkraft
Volvo Car Norway
Color Line

Samarbeidspartnere:

Sponsors:

Mills
Norsk Tipping
Radisson Blu Plaza Hotel

Partnere med særskilt avtale:

Anders Jahres Humanitære
Stiftelse
Hathon Holding

Prosjektpartnere:

Project partners:
ConocoPhillips
Danske Bank
Kistefos
Umoe

Den Norske Opera & Ballett takker
følgende institusjoner og stiftelser for
verdifulle bidrag:

The Norwegian National Opera &
Ballet gratefully acknowledges invaluable
contributions from the following
institutions and foundations:

Skipsreder Tom Wilhelmsens Stiftelse
Operaens Venner

Den Norske Opera & Ballett er heleid
av den norske stat og mottar et årlig
driftstilskudd bevilget av Stortinget.
The Norwegian National Opera &
Ballett is a publicly owned company
receiving an annual grant from the
Norwegian Parliament.

VISSTE DU AT

- ▷ Den enkleste måten å kjøpe billetter er på operaen.no.
- ▷ Uavhentede billetter blir sluppet opp fortløpende, følg med på operaen.no.
- ▷ Vi har gratis WIFI i foajeen.
- ▷ De billigste plassene på Hovedscenen koster kr 100.
- ▷ Du kan kjøpe gavekort med valgfritt beløp
- ▷ Én time før forestilling på Hovedscenen er det gratis introduksjon. Er også tilgjengelige som lydfil på operaen.no kort tid etter premieren.
- ▷ Du kan kjøpe forestillingsprogram i foajeen, billettluken, butikken og barene.
- ▷ Du kan være med på omvisning bak scenen, både på norsk og engelsk.
- ▷ Du kan forhåndsbestille pausebevertning i våre restauranter og barer.
- ▷ Du kan kjøpe gaver, bøker, CD-er og DVD-er i butikken vår.
- ▷ Vi har egne arrangementer for deg opptil 30 år, som heter Ung i Operaen.
- ▷ På theoperaplattform.eu kan du streame operaforestillinger – helt gratis.

NYHETSBREV!

Meld deg på vårt nyhetsbrev på operaen.no – få innblikk i alt det spennende som foregår på våre scener!

OPERAEN.NO

